

ماده 39

ماده 39- موارد صدور پروانه بهره‌برداری اجباری به شرح زیر است:

1- اقتضای مصالح ملی و منافع عمومی در مواردی که با نظر بالاترین مقام دستگاه اجرایی، مربوط مصالح ملی و منافع عمومی مانند امنیت ملی، تغذیه بهداشت یا توسعه سایر بخش‌های اقتصاد کشور اقتضاء کند که دستگاه اجرایی با اشخاص ثالث معین از اختراع بهره‌برداری کنند.

2- اتخاذ رویه‌های ضدرقابتی در صورتی که بهره‌برداری مالک اختراع یا اشخاص مجاز از طرف او مغایر با رقابت آزاد باشد و بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط بهره‌برداری از اختراع را رافع مشکل تشخیص دهد.

3- کوتاهی بهره‌برداری اختراع در ایران: هنگامی که سه سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع یا دو سال از تاریخ صدور گواهی‌نامه اختراع گذشته و مخترع، بدون عذر موجه در ایران از آن بهره‌برداری نکرده یا به میزان کافی عرضه نکرده باشد. در محاسبه مهلت حمایت مهلتی که طولانی‌تر است باید منظور گردد.

4- وجود اختراعات وابسته: در مواردی که اختراع مؤخر که متضمن پیشرفت مهم فنی است و اهمیت اقتصادی قابل توجهی دارد بدون استفاده از یک اختراع مقدم قابل بهره‌برداری نباشد.